

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123648352/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Værker

tion pøb et Tog; den kom saa fredsommeligt, denne eneste Lyd.

Og saa var de inde i Skoven.

Mørk, trang Underskov hegnede Stien, og tætte Trætøppe lukkede over den. Lidt foran dem gik der nogen. Om det var en Mand eller en Kvinde, kunde de ikke se. De gik til og kom forbi; det var en Mand.

Saa saa de endelig Pavillonen. En bred Lysstriben laa ud gennem den aabne Dør, og der lød Stemmer der inde og tynde Klavertoner.

De stod stille et Øjeblik udenfor Døren og saa paa hinanden. Jørgen havde Hjærtbanken og svedte og var klam i Hænderne. Men saa lo Aage og fik Niels Jensen puffet ind. Og saa var de der alle tre.

En eneste Gæst drev paa en Stol henne i en Krog, ellers var der ganske tomt om de smaa Borde i det lave, langstrakte Rum. Et Par kortkjolede Sangerinder sad oppe paa Tribunen og saa ud i Luften, der var tung efter osende Petroleumslamper, og en høj lyserød, som stod og talte med den enlige Herre, gik op til de to andre, straks efter at Jørgen, Aage og Niels Jensen var kommet ind.

De satte sig ved det bageste Bord, ganske stiftfærdigt. Havde der staaet et endnu længere borte, havde de sat sig ved det. Og saa stirrede de over paa Sangerinderne; det faldt ingen af dem ind at sige noget.

Opvarteren gik og tørte de nærmeste Borde af; han kom omtrent helt hen til dem.

De saa paa hinanden.

Det blev til tre Sodavander.

Men Propperne maatte de selv om at faa op, og følgelig flød Sodavandet ud over Bordet, saa der ikke blev en tør Plet til en